

23.3.4

26a (וקבליה לכרגיה דכולי שניה) → 27b (א"ר שמעון בתחילה)

1. כי הגה ה'קשעים' ידרכון קשות פונגו חצם על יתור לירות במו אפל לישרי לב: כי השתות יהרסון צדיק מה פעל: תהלים פרק יא פסוק ב-ג
 2. לא תאמרין קשר לכל אשר יאמר הגה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא תגריצו: ישעיהו פרק ח פסוק יב
 3. מה קף מה ומי קף מה כי חצבת קף פה קבר חצבי מרום קברו חקקי בסלע משכון לו: ישעיהו פרק כב פסוק טז
 4. הגה ה' מטלטלק טלטלה גבר ולטף עטה: ישעיהו פרק כב פסוק יז
 5. והצרוע אשר בו הגגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא: ויקרא פרק יג פסוק מה
 6. צנוף יצנף צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה מרקבות כבוד קלון בית אדניך: ישעיהו פרק כב פסוק יח
 7. מה אמר אדני ה' צבאות לך בא אל הסכון הזה על שבנא אשר על הבית: ישעיהו פרק כב פסוק טו
 8. ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סקנת ושכבה בחיקך וחס לאדני המלך: מלכים א פרק א פסוק ב
 9. מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ונחלם כי לה' מצקי ארץ וישת עליהם תבל: שמואל א פרק ב פסוק ח
 10. גם זאת מעם ה' צבאות יצאה המליא עצה הגדיל תושיה: ישעיהו פרק כב פסוק כט
 11. מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תושיה: איוב פרק ה פסוק יב
 12. רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום: משלי פרק יט פסוק כא
 13. מים גנובים מתקו ולחם סתרים ינעם: משלי ט, יז
 14. לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להית עד חמס: שמות פרק כג פסוק א

- I Analysis of רש"ר's words – originally they were called שביעית אנסים, once the אנסים increased, they called them שוחרי שביעית
- a פסול כשר, those engaging in commerce were רב יהודה originally “שביעית-collectors” were רב יהודה
- i Then: people hiring the poor to collect for them increased – they invalidated both
- ii Challenge: it should say משרבו תגרים
- b originally they invalidated both; once the Roman harvest-tax collectors increased, such that people were directed to plant on שביעית (שביעית מדרבנן-פקוח נפש) שביעית, they allowed collectors, but maintained the ban on סוחרים
- i Story: “tagged along” with 2 חכמים for עבור שנה, saw people engaging in work during שמיטה
- 1 Note: he assumed them to be כהנים, as כהנים are suspected of not honoring שמיטה
- 2 Result: they were considered קשר רשעים and would not be counted towards שנה עבור
- (a) Tangent: on שבנא קשר רשעים, story of שבנא (חזקיה's scribe) – vv. 1-12
- II Analysis of רבי יהודה's caveat – our 4 categories of פסול only apply if the עד/דיין has no other livelihood
- a ר"י אבהו follows הלכה ר"י אבהו
- b all of these 4 are only invalid once ב"ד has announced their status
- i Regarding shepherds: dispute if they require הכרזה
- 1 Question: to opinion that they require – רב ruled that פסול רועה
- 2 Answer: that means that once we know someone is a רועה, they announce his status (without checking further)
- c Story (ר"י פפא בר שמואל): only גזלנים דרבנן require הכרזה, if גזלן מה"ת, no הכרזה needed
- III 3 additional rulings about פסולי עדות from נחמן ר'
- a If someone accepts money from non-Jews, he is invalid (isn't ashamed to debase himself for money)
- i Caveat: only if he does so publicly and could have secured the loan/gift privately
- b someone who is suspected of ג'ע (even though he receives מכות for השמועה) (לא טובה השמועה)
- i challenge (ר' ששת): if he is חייב מכות, how can he testify?
- ii Note: ר"י concedes the point in re: testimony affecting a woman's marital status
- 1 דבינא: only for divorce; but not for קידושין (he's believed), in spite of v. 13
- c A sharecropper who takes a small amount of ripe fruit during harvest season is still כשר
- i Reason: he believes he is entitled (as פועל) → isn't considered רשע דחמס
- 1 Counter-example: ר' זביד invalidated two of his sharecroppers who stole large amounts
- ii Related story: undertakers buried a man on שבויות ר"פ; ר"פ put them in חרם and declared them פסול
- 1 ד"ה בריה דר"י declared them כשר, as they thought they were doing מצוה (and assumed the חרם to be a כפרה)
- IV re: invalidity of עד זומם – whether it extends back to perjury (למפרע) or begins at point of הזמה (מכאן ולהבא) ורבא
- a retroactive – הלכה (as the “ע” of קג”ם)
- b רבא: from point of invalidation
- i Explanation1: credibility of מוזימים over מוזימים is חידוש- implications only apply from point of חידוש
- ii Explanation2: essentially agrees with רבא, but concern for unsuspecting לקוחות mitigates
- 1 Split the difference: if 2 testified against 1 עד or he was invalidated due to something else (no חידוש)

- V רבא re: פסול of one who eats נבילות to act defiantly (מומר אוכל נבילות להכעיס) (לתאבון – for monetary gain – all agree is פסול)
- a פסול: אבוי – he is a רשע as per v. 14
- b רבא: valid – only invalid if he is a רשע דחמס (for monetary gain)
- i Challenge: those who steal or who violate שבועות are invalid as per v. 14
- 1 Assumption: includes all שבועות (even non-monetary)
 - 2 Defense: only includes שבועת ממון (the word שבועות refers to the generic of “oaths”)
- ii Challenge: those who steal or lend with interest are invalid as per v. 14
- 1 Conclusion: אבוי's position is refuted
- iii Suggestion: this dispute parallels dispute ר' יוסי/ר"מ regarding status of עדות בדיני נפשות for עד זומם בממון
- 1 אבוי:: עדות ל"מ once הזום for anything, he is invalid for any עדות
 - 2 ר' יוסי if he is הזום for דיני ממונות, still valid for דיני נפשות (רבא:: – we only apply his invalidity לקולא מחומרא)
- (a) Rejection: all agree that according to ר' יוסי that we wouldn't invalidate
- (b) But: dispute is whether ר"מ would invalidate
- (i) אבוי applies ר"מ directly
 - (ii) רבא limits ר"מ's ruling to עד זומם who is רע לשרים ורע לבריות
1. But: in the case of מומר אוכל נבילות להכעיס, he may still be טוב לבריות → נשר → טוב לבריות
- (iii) Final ruling: as per אבוי
- (iv) Challenge: he was refuted
1. Answer: that refutation follows ר' יוסי
 - a. Challenge: if ר"מ disputes ר' יוסי הלכה, ר' יוסי always follows
 - b. Answer: in this case, we follow ר"מ, as there is a סתם משנה that supports him
- (c) Question: where is this סתם משנה?
- (i) Story: ר"מ's saving פפי by בר חמא by invalidating one of the witnesses against him (for murder)
 1. Witness: had two עדים testifying that he was a thief
 2. Suggested source: משנה ruling that anyone who is fit to judge ד"נ is fit for ר"מ
 - a. Which: cannot follow ר' יוסי, as he would have לממונות be still fit for ד"נ
 - b. Must be: ר"מ
 - c. Rejection: context there is יוחסין פסולי, not invalidity due to רשעות (proven from סיפא)
 3. Rather: from ח:א, which lists רשעים דחמס (e.g. gamblers) and slaves and then establishes a rule:
 - a. Any: testimony for which a woman can testify, these can testify
 - i. Cannot be: ר' יוסי, as they can testify בדיני נפשות but a woman cannot
 - ii. Must be: ר"מ